

ΘΕΜΑ: «Τελική Πρόταση για την αναβάθμιση της πολιτικής προστασίας»

1. Η χώρα μας δοκιμάστηκε τα τελευταία χρόνια ιδιαίτερα από φυσικές καταστροφές. Ο σεισμός στην Αττική το 1999 και τα ακραία καιρικά φαινόμενα του περασμένου Ιανουαρίου είναι ασφαλώς οι πιο χαρακτηριστικές περιπτώσεις. Κατά την εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας (ν. 2344/1995) διαπιστώθηκαν σημαντικές αδυναμίες και κενά στο σύστημα πολιτικής προστασίας, ενώ παρατηρήθηκαν δυσλειτουργίες μεταξύ των αρμοδίων οργάνων.

2. Εκτός αυτού, με την ανάπτυξη της τεχνολογίας εμφανίζονται νέες μορφές κοινωνικών απειλών, όπως λ.χ. η «βιοτρομοκρατία». Οι ανάγκες που καλείται να εξυπηρετήσει η πολιτική προστασία αποκτούν έτσι ευρύτερο περιεχόμενο. Το σύστημα πολιτικής προστασίας που διαθέτουμε δεν προσφέρεται για την αποτελεσματική αντιμετώπισή τους.

3. Η ισχύουσα νομοθεσία είναι, γι' αυτό, επιβεβλημένο να ανανεωθεί και να εκσυγχρονισθεί. Η συνημμένη «Τελική Πρόταση για την αναβάθμιση της πολιτικής προστασίας» περιέχει, παρά το διαγραμματικό χαρακτήρα της, αξιόλογες θέσεις νομοθετικής πολιτικής, οι οποίες μπορεί να αποτελέσουν τη βάση για την επεξεργασία των νέων ρυθμίσεων και την άρθρωση του νέου συστήματος.

4. Η «Τελική Πρόταση» καταλαμβάνει όλες τις επιμέρους πτυχές της πολιτικής προστασίας. Η πρόληψη συνιστά τη βασική παράμετρό της, αφού η σύγχρονη τεχνολογία προσφέρει σε ορισμένες τουλάχιστον περιπτώσεις δυνατότητες για έγκαιρη πρόγνωση επικείμενων, ιδίως καιρικών, φαινομένων. Η ενίσχυση της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας με εξειδικευμένο προσωπικό θα συμβάλει προς αυτήν την κατεύθυνση. Αντίθετα, η ίδρυση νομικού προσώπου, με τη μορφή ερευνητικού κέντρου, είναι λύση πολυτελής, θα προκαλούσε δε σημαντική οικονομική επιβάρυνση.

5. Τέλος, στην πολιτική προστασία ανήκει, ως τελευταία φάση της, η αποκατάσταση. Στην «Τελική Πρόταση» δεν περιέχονται σκέψεις νομοθετικής πολιτικής. Η έλλειψή τους φαίνεται δικαιολογημένη, επειδή για την εφαρμογή των μέτρων αποκατάστασης απαιτούνται σημαντικοί πόροι, ενώ το είδος τους εξαρτάται κάθε φορά από τη συγκεκριμένη καταστροφή.

6. Η «Τελική Πρόταση» πρέπει να συζητηθεί στο αρμόδιο κυβερνητικό όργανο (Υπουργικό Συμβούλιο, Κυβερνητική Επιτροπή ή Επιτροπή Θεσμών). Λόγω

της σημασίας της θα ήταν ορθότερο να απασχολήσει είτε το Υπουργικό Συμβούλιο είτε την Κυβερνητική Επιτροπή. Μετά την έγκρισή της, πρέπει να προχωρήσει η επεξεργασία σχεδίου νόμου, με το οποίο θα αναμορφώνεται γενικά το σύστημα πολιτικής προστασίας.

Αθήνα, 12 Φεβρουαρίου 2002

Dis.Δ(6)/ΞΗ/PolProstasia.doc/12.02.02/p.1-2/md (Δ4)